

Дзвінскі ўзгорак

Кроч на свой родны,
дзвінскі ўзгорак,
каб глядзець у будучую сінь

ГРАМАДСКА-ПАЛІТЫЧНАЯ ГАЗЕТА ВІЦЕБСКАГА РАЁНА, №6 (40)
КРАСАВІК 2016 ГОДА

ЭКАНОМІКА

КАЛІ ЗАПРАЦУЕ ВІЦЕБСКАЯ ГЭС?

Першую электраэнергію Віцебская ГЭС пачне выпрацоўваць ўжо ў гэтым годзе, паведамляе БЕЛТА.

«На будаўніцтве ўжо выканана практычна 95% бетонных работ па ўзвядзенню гідравузла і зліўной плаціны. Да канца траўня гэтыя работы будуць завершаны», - сказаў Іван Пугачоў, начальнік упраўлення будаўніцтвам Віцебскай ГЭС РУП «Віцебскэнерга» і нагадаў, што першы кубічны метр бетону на будаўніцтве быў заліты летам 2014 года.

Першую электраэнергію Віцебская ГЭС пачне выпрацоўваць ўжо ў гэтым годзе.

Працы на будпляцоўцы вядуцца кругласутачна, майструюць шлюзовую камеру шырынёй 13,5 метраў, праз якую будзе магчымасць ажыццяўляць праход судоў. Пачаўся мантаж абсталявання, на плаціне ўсталявана 3 засаўкі, прызначаныя для скіду лішняй вады вяснной падчас паводкі. У канцы красавіка пачнецца мантаж маставога крана, з дапамогай якога будуць устаноўлены генератары. Пік мантажу асноўнага абсталявання прыйдзецца на травень-чэрвень, у траўні ж пачнуцца і аздобныя працы.

Таксама праводзяцца і мерапрыемствы ўмацавання берагоў вадасховішча вышэй па цячэнні ракі аж да пасёлка Сураж, яны выкананыя ўжо на 80%.

«Земляная дамба ўмацоўваецца адмысловымі матрацам-габіёнамі, якія ўяўляюць сабой футляр з металічнай сеткі, запоўненай друзам. Гэтыя габіёны мацуюцца да берагоў, каб зберагчы іх ад размыву», – растлумачыў Іван Пугачоў.

Спецыялісты разлічваюць, што ўзровень вады ў Дзвіне перад плацінай падымецца на 12 метраў, а ў раёне Суража на 1,5 - 2 метры.

«У выніку запаўнення вадасховішча тут з'явяцца добрыя месцы для адпачынку - штучныя вадаёмы ад 2,5 да 3 метраў глыбінёй з пясчанымі берагамі, якія будуць злучацца з Дзвіной. У далейшым можна будзе арганізоўваць базы адпачынку», - сказаў Іван Пугачоў.

Будаўніцтва электрастанцыі вядзе кітайская нацыянальная карпарацыя па электраабсталяванні CNEEC за кошт крэдытаў кітайскага банка развіцця. Кошт аб'екта каля 189 мільёнаў даляраў. Згодна кантракту на 30% яго кошту да будаўніцтва павінны быць прыцягнутыя беларускія прадпрыемствы і ужытыя беларускія будматэрыялы.

Пры поўным запуску аб'ект будзе выпрацоўваць 138 млн кВт электраэнергіі ў год (Віцебскі раён у год спажывае за 105 млн кВт).

https://vkurier.by

ПАСЛУГІ

ПЕРШАЯ ВЕТЭРЫНАРНАЯ КЛІНІКА Ў РАЁНЕ

Сучасную ветэрынарную клініку створаць у аграрным каледжы Віцебскай ветэрынарнай акадэміі.

- Памяшканне для клінікі ўжо вызначана, да лета зробім праект перапланіроўкі і пачнем абсталёўваць. Спецыялісты разам з навучэнцамі будуць аказваць у клініцы паслугі насельніцтву па лячэнні жывёл і прылеглым сельскім гаспадаркам. Тым самым будзем зарабляць сродкі на развіццё вучэбнай базы каледжа - распавяла юрысконсульт каледжа Алена Шаўчэнка.

Частка клінікі зоймуць абсталяваныя класы, дзе навучэнцы будуць вучыцца самастойна рабіць аперацыі, а іншая прызначана для ўтрымання жывёл, каб навучэнцы практыкаваліся на месцы, а не выязджалі ў гаспадаркі Віцебскага раёна.

С. Смаленскі

ЦЭНТР УВАГІ

В ПОСЕЛКЕ РАЗРУШАЕТСЯ ДОМ КУЛЬТУРЫ

Авторы письма в редакцию «СБ Беларусь Сегодня» утверждают, что в поселке Вымно Витебского района уже почти 6 лет разрушается здание Дома культуры.

Еще в 2009 году его собирались капитально отремонтировать — тогда поселок был преобразован в агрогородок. Но оказалось, что закрыть учреждение культуры намного проще, чем привести в порядок. Сельчане ходили на приемы к начальству, писали жалобы — безуспешно.

Приезжаю в Вымно. И удивляюсь. Несмотря на всего три десятка километров, которые разделяют агрогородок и областной центр, кажется, что попал далеко в глубинку. Борщевик своими высоченными сухими соцветиями подступает прямо к территории мехмастерских и животноводческим помещениям. Большой яблоневый сад тоже зарос кустарником и бурьяном. То и дело эта серая картинка бликует яркими мазками стихийных свалок.

Председатель Вымнянского сельсовета Лилия Григорьева работает здесь всего второй год:

— Снег сошел, теперь возьмемся за уборку. Все и сразу ухватить сложно. Вот в прошлом году привели в порядок прибрежную территорию, освободили от зарослей подъезды к поселку, вырубили все лишнее в березовой роще. Видите, какая стала красивая?

Рощица на берегу огромного озера, подступающего прямо к агрогородку, и вправду украшает пейзаж. Здесь же расположена спортивная площадка.

А вот и тот самый Дом культуры, за судьбу которого волнуются жители поселка, написавшие в редакцию. Величественное двухэтажное здание расположено на «первой береговой» линии. Рядом в тени деревьев и декоративных кустарников — мемориал воинам Великой Отечественной войны. На массивных дверях строения, заколоченных гвоздями, предупреждение: «Проход запрещен». Окна также забиты досками.

А жирную точку, по словам сельчан, в истории его существования поставил местный кочегар. Зимой для топки в котельную привезли толстенные бревна, он не стал их рубить-колоть и ушел в 30-градусный мороз домой. Батареи к утру полопались. Пришлось съезжать.

Работники администрации хозяйства перебрались в расположенную рядом бухгалтерию.

Хорошее, добротное здание, судя по всему, не помешало бы и сельхозпредприятию. Тем более что сейчас бывшее КУСХП стало филиалом витебского ОАО «Молоко».

— А мы же помним, как тут давали концерты, проводили выпускные вечера, и даже цирк приезжал! — ностальгируют мои собеседницы Валентина Селезнева, Евгения Кунтыш, Светлана Леошко, Надежда Гайдамакина и другие. — Нам нужен этот Дом культуры! Но не могут сказать конкретно, как давно хоромы пустуют. То ли два года, то ли шесть лет...

Новый клуб напротив, через переулок, метров за 200–300. Бывший детский сад приютил под своей крышей сельсовет, библиотеку и клуб. Работники довольны. Здесь тепло и уютно. А библиотекарь Раиса Федоренко утверждает: на предыдущем месте под ее владения были отведены даже меньшие площади, чем сейчас. Скучать некогда — ежедневно бывает по 30-40 посетителей с учетом детишек.

Директор Дома культуры Антонина Титова показывает свою территорию. Две небольшие комнаты под репетиции и танцевально-актовый зал, где может расположиться до 50 человек. На дискотеки молодежи приходит немного — человек 10–12. Но ведь и в агрогородке, где живет менее полутысячи человек, юношей и девушек совсем мало. А вот участники прославленного Вымнянского народного хора здесь собираются регулярно. Сейчас они готовятся к выступлению на фестивале «Браславские зарницы». Да только все хористы — это работники культуры, местного подразделения школы искусств и учителя.

Кроме помещений, арендуемых культработниками, свой зал для заседаний и совещаний есть и у сельсовета. Да и в школе, утверждает заместитель директора Татьяна Шаркова, всегда рады видеть сельчан на своих мероприятиях.

Начальник отдела идеологической работы, культуры и по делам молодежи Витебского райисполкома Марина Здольникова высказала свою точку зрения на проблему:

— Обострение этой темы явно надуманное. В Вымно хватает и места, и возможностей для полноценной работы учреждений культуры. Собираемся здесь возродить фольклорный фестиваль, планируем проводить его на открытой площадке возле озера. Было бы желание самих сельчан принимать участие в культурной жизни поселка. Пока, к сожалению, их активности явно недостает. Можно, конечно, помечтать и о больших площадях, увеличении штата культработников, но насколько это сегодня обоснованно и финансово оправданно? Готовы ли сельчане к получению платных услуг, которые в таком случае придется внедрять? Сомневаюсь. А что касается условий, — сегодня они и вправду лучше, чем шесть лет назад.

Генеральный директор ОАО «Молоко» г. Витебска Александр Лукинов считает, что проблема пустующего здания в центре агрогородка вновь стала актуальной из-за слухов о его продаже, и уверяет: никаких продаж-покупок и передач не будет. ОАО планирует восстановить здание и использовать для размещения администрации филиала. В будущем, возможно, здесь обоснуются и другие нужные и полезные для сельчан службы и подразделения. Главное, чтобы они ими пользовались.

«СБ Беларусь Сегодня»

СУД

ШАРЕЙКО НЕ РАЗРЕШИЛИ СЫГРАТЬ СВАДЬБУ

Обвиняемая Анна Шарейко не верит, что ей могут вынести оправдательный приговор, поэтому просила о заключении брака с Вальдемарасом Норкусом, пока их не отправили в разные колонии.

Свадьбу Анны Шарейко и ее возлюбленный, литовский бизнесмен Вальдемарас Норкус, собирались сыграть еще в 2014 году. Но не случилось — летом на них надели наручники. Сенатора и гендиректора Витебской птицефабрики «Ганна» обвинили в том, что фирма Норкуса незаконно победила во время тендера на поставку кормов. Якобы Шарейко лоббировала интересы своего возлюбленного. Сейчас они оба фигуранты громкого уголовного дела. Не так давно Анна и Вадьдемарас обратились к Верховному суду с просьбой узаконить отношения прямо в колонии.

— Высокий суд, мы оба получили ответ из ЗАГСа о том, что они не могут нас расписать, так как они не получили ваше разрешение. Хотим, чтобы это занесли в протокол, так как нарушаются наши конституционные права, суд ущемляет нас и оказывает давление таким образом, — обратилась к судье обвиняемая Анна Шарейко.

— Занесите в протокол, что до разрешения дела по существу, вне зависимости от того, примет суд решение в вашу пользу или нет, мы полагаем, что эта процедура (бракосочетание. — Ред.) невозможна. Исходя из того, что идет процесс по уголовному делу, вы оба обвиняемые, вот такая позиция, — ответил ей судья Владимир Давыдов.

— Мы знаем, что после вынесение приговора решение Верховного суда вступает в законную силу немедленно. И у нас не будет просто возможности узаконить свои отношения, вот почему мы обращаемся, — парировала Шарейко. Говорят, Анна Васильевна не верит, что ей могут вынести оправдательный приговор.

— Я вас не понимаю, вы говорите вещи недопустимые на данной стадии процесса. Приговор может быть как обвинительный, так и оправдательный. С чего вы взяли, что у вас будет обвинительный приговор? — поинтересовался судья Владимир Давыдов. — Мы не чиним препятствия, пожалуйста, вступайте в брак. Но сейчас идет процесс, который ограничивает ваши права.

Шарейко и Норкус не намерены сдаваться и в ближайшее время снова обратятся к суду с просьбой разрешить им сыграть свадьбу.

http://www.kp.by

КРЫМІНАЛ

ПОЙМАЛИ ПАРНЯ, СТАВИВШЕГО ПЕТЛИ НА ЖИВОТНЫХ

В лесу у деревни Дреколье Витебского района сотрудниками инспекции по охране животного и растительного мира совместно с работниками лесхоза был задержан молодой человек, установивший две металлические петли для лова диких животных.

Парня задержали тогда, когда из-под куста он вытащил тушу косули и начал ее разделку. На соседней территории было снято еще 7 металлических петель, принцип установки которых совпадал с теми, которые установил задержанный нарушитель.

За охоту с помощью запрещенных орудий лова в отношении задержанного начат административный процесс — ему грозит штраф до 10 500 000 рублей. А за незаконную разделку туши копытного браконьера привлекут к уже уголовной ответственности. Кроме того, если экспертиза установит, что косулю добыли с помощью петли, он может стать фигурантом еще одного уголовного дела — о незаконной охоте, сообщает пресс-службаГосударственной инспекции охраны животного и растительного мира.

http://news.vitebsk.cc

ЗДАРЭННЕ

В ОЗЕРЕ УТОНУЛ РЫБАК

Несчастный случай произошел 3 апреля на озере Дубровка возле деревни Савченки. Под лед провалились двое рыбаков, сообщает МЧС.

Когда сотрудники МЧС прибыли на место происшествия, одному из мужчин помощь уже была не нужна — он утонул.

Его друг находился в полынье на расстоянии около 30 метров от берега. Спасатели достали его из воды и передали медикам. Позже мужчину госпитализировали в областную клиническую больницу.

Водолазы достали из воды труп второго рыбака. Ему было 30 лет.

http://news.tut.by

БЯСПЕКА

ПАЖАРНА-ПРАФІЛАКТЫЧНЫ РЭЙД

З 28 сакавіка і па 30 траўня работнікі Віцебскага гарадскога аддзела па надзвычайных сітуацыях у выяздджаюць рэйды па прыватным сектары і дачным таварыствам, размешчаным каля Віцебска, каб прадухіліць пажары, якія могуць здарыцца ад вогнішчаў.

29 сакавіка каля станцыі Лучоса супрацоўнікі МНС затрымалі жанчыну, якая выпальвала траву. Пенсіянерка была аштрафаваная на суму 210 000 рублёў (1 базавая велічыня).

30 сакавіка супрацоўнікі Віцебскага гарадскога аддзела па НС, Таццяна Барысевіч і Ігар Ліпніцкі, адправіліся правяраць мікраraён Тулава.

- Мы ж не забараняем катэгарычна спальваць смецце на участках, - патлумачыў Ігар Ліпніцкі, работнік інспекцыі нагляду і прафілактыкі, - але неабходна ведаць элементарныя правілы: пастаянна знаходзіцца ля вогнішча, сачыць, каб вогнішча не распаўсюдзілася на вялікую тэрыторыю, мець пад рукой першасныя сродкі для тушэння пажару: тую ж рыдлёўку, вядро з 10 літрамі вады як мінімум, вогнетушыцелі. У самім Віцебску паліць смецце забаронена. А ў прыгарадзе, на участках, можна, але вогнішча неабходна запальваць у 10 м ад жылога дома, у 20 м ад лесу, у 30 м ад сцірты з саломай і сенам. Інакш бяды можна не пазбегнуць.

Пакуль спальванне смецця абышлося без ахвяр. А вось у мінулым годзе ў пажары, які адбыўся ў выніку ўзгарання сухой травы на вуліцы Карла Маркса ў раёне старых могілак, загінуў чалавек, задыхнуўся ў дыме.

Дарэчы, ладзіць развядзенне вогнішчаў на тэрыторы якіх-небудзь устаноў і прадпрыемстваў катэгарычна забаронена! Тую ж сухую траву, лісце, галінкі павінны вывезці на сметнік, а ўжо там знішчаць. А калі дворнікі або, скажам, прыбіральшчыкі, якія працуюць у тых жа школах або на заводах пачнуць паліць смецце на вогнішчах, разведзеных проста на тэрыторыі, то будуць пакараныя штрафаму 30 базавых велічынь і самі працоўныя, і іх непасрэдныя кіраўнікі.

У самым пачатку пасёлка Тулава, на адным з прысядзібных участкаў па вуліцы Навасёлаў, быў бачны дым ад невялікага вогнішча. Пенсіянерка спальвала сухое лісце. Убачыўшы людзей у пагонах, яна тут жа кінулася тушыць вогнішча.

Супрацоўнікі МНС папрасілі пенсіянерку схадзіць па ваду і трымаць ля вогнішча, хай нават і зусім маленькую, рыдлёўку. Бо калі агонь распаўсюдзіцца на бліжэйшыя кусты маліны, яго прыйдзецца аператыўна патушыць. Гаспадыня ўчастка тут жа прынесла вядро вады і прадэманстравала рыдлёўку, праўда, без тронка, паабяцаўшы больш на агародзе вогнішчаў не разводзіць.

А маладзейшыя грамадзяне нярэдка спрачаюцца з супрацоўнікамі МНС, якія пастаянна ратуюць людзей, якія апынуліся ў вогненным палоне, спрабуючы даказаць свае правы. У гэтым можна было пераканацца, пагутарыўшы з гаспадаром участка па вуліцы Тэхнічнай. Каля плота гарэла вогнішча, а мужчына, які яго развёў, знаходзіўся ў доме.

Ён выйшаў і тут жа пачаў даказваць, што вогнішча знаходзіцца на сырой зямлі і ніякай небяспекі не ўяўляе. А кожныя 10-15 хвілін (а за гэты час цалкам можа згарэць цэлы дом!) гаспадар выходзіць на вуліцу, каб пераканацца, што ўсё ў парадку. І побач з вогнішчам ёсць горка з пяском, якім можна хутка патушыць пажар.

Праўда, ні вады, ні рыдлёўкі побач не было бачна. Паспрачаўшыся з інспектарам Ліпніцкім пару хвілін, мужчына, які прадставіўся ваенным пенсіянерам і дасведчаным змагаром з пажарамі, за лапатай ўсё ж схадзіў.

Вялікае вогнішча было заўважана супрацоўнікамі МНС у пачатку вуліцы Садовай. Тут працоўныя разбіраліся з будаўнічым смеццем, пакінутым пасля зносу старой хаты. Зрэшты, і вёдры і рыдлёўкі знайшліся адразу. Ды і вогнішча было пад пастаянным наглядам.

На вуліцы Цэнтральнай таксама людзі апынуліся свядомымі. Вогнішча, разведзенае на ўчастку, было як раз у 10 метрах ад ганка жылога дома.

Мужчына, які сачыў за ім, тут жа прынёс з хлява рыдлёўку, а з дома вядро з вадой і паабяцаў трымаць сродкі для тушэння пажару заўсёды побач.

Так што пажарна-прафілактычны рэйд 30 сакавіка абышоўся без сур'ёзных здарэнняў. Будзем спадзявацца, што і наступныя вясновыя дні для супрацоўнікаў Віцебскага гарадскога аддзела па НС не прынясуць праблем. А ўсім уладальнікам прысядзібных участкаў варта паставіцца адказна да вогнішчаў: бо ў агні можа пацярпець не толькі непатрэбны смецце, але і чалавек!

vkurier.by

ТРАНСПАРТ

НА ДЗВІНЕ ПАЧАЛАСЯ НАВІГАЦЫЯ

«Віцебскводтранс» адкрыў навігацыю 6 красавіка, а на наступны дзень з-пад Кукавячына ў рачны порт даставілі першую баржу з 320 тонамі пяску.

Актывізаваліся і пакупнікі. У пачатку тыдня будаўнікі Віцебскай ГЭС зрабілі перадаплату на набыццё 10 тысяч тон пяску, распавёў начальнік філіяла «Віцебскводтранс» РУЭСП «Днепра-Бугскі водны шлях» Анатоль Лявонаў. Дарэчы, з мінулага года на пляцоўках прадпрыемства ў Кукавячына і Курына засталося 150 тысяч тон каштоўнага будматэрыялу.

У апошні час падвышаным попытам карыстаецца сартавальны пясок, у мінулым сезоне яго нарыхтавалі 10 тыс. тон і прадалі па больш высокай цане. У гэтым годзе плануецца выйсці на паказчык 25-30 тыс. тон. На жаль, на працягу трох сезонаў Дзвіна не была паўнаводнай. Таму, пакуль дазваляе ўзровень вады, рачнікі будуць працаваць у напружаным графіку ў 2-3 змены, каб як мага больш даставіць пяску ў порт да сартавальна лініі.

«Віцебскводтранс» таксама адказвае за ўтрыманне навігацыйнага абсталявання на рацэ. У цэлым ўчастак складае 89 км. Цяпер для бяспекі суднаходства ўсталёўваюцца слупы. Потым пачнецца мантаж навігацыйнага абсталявання для пасажырскіх цеплаходаў ў межах горада.

http://vitvesti.by

АБ'ЯВА

Каб атрымліваць кожны нумар газеты "Дзвінскі Узгорак" паведаміце рэдакцыі аб гэтым. Калі не жадаеце атрымліваць газету, то патэдэфануйце.

Калі парушаны вашы правы спажыўца, працаўніка, то даем эфектыўныя парады па абароне права і пошуку бясплатных юрыстаў. Звяртайцеся на адрас газеты "Дзвінскі Ўзгорак".

Наша газета стала размяшчацца на партале http://kamunikat.org, дзе зацікаўленыя грамадзяне могуць яе спампаваць яшчэ да з'яўлення газеты на паперы.

ПАСЛАННЕ

ДЭВАЛЬВАЦЫЯ ЎЛАДЫ

Фармат прэзыдэнцкага пасланьня прадугледжвае шчырую размову з грамадзтвам пра актуальныя праблемы. Няхай сабе і не зусім шчырую, але, ва ўсялякім разе, гэта павінна быць сур'ёзнае тлумачэньне дзяржаўнай палітыкі насельніцтву. Толькі ў такім выпадку падобнае мерапрыемства мае сэнс.

І што мы маем цяпер? За два гады сярэдні заробак у краіне ў валюце зьменшыўся амаль удвая (у 2014 годзе ён быў звыш 600 даляраў, а на 1 сакавіка 2016 году скараціўся да 307). У любой краіне гэта прыкмета эканамічнай катастрофы. Плюс масавае спыненьне вытворчасьці, скарачэньні на прадпрыемствах, рост камунальных тарыфаў, павелічэньне пэнсійнага ўзросту і іншыя крызісныя зьявы. Сытуацыя ў нечым падобная да пачатку 1990-х гадоў. Для значнай часткі беларусаў адзіная надзея, апора, ад якой чакаюць выратаваньня, — гэта дзяржаўныя інстытуты. Людзі спадзяваліся, што будзе нарэшце сказана, у якую яму трапіла краіна, што прывяло да гэтага і як будзем выбірацца.

Але не дачакаліся. Зьмест пасланьня сьведчыць пра тое, што кіраўніцтва дзяржавы і народ жывуць у розных рэальнасьцях. Трэба было здарыцца гэтаму крызісу, каб убачыць, што на шчырую, хоць і цяжкую, размову з народам Лукашэнка ці то ня здольны, ці то не гатовы да яе. Замест адказу на пытаньні, якія хвалююць, людзі пачулі звыклыя прапагандысцкія тэзісы. Кшталту таго, што насельніцтва не пярэчыць супраць падвышэньня пэнсійнага ўзросту.

Не прагучала прызнаньня самога факту сацыяльна-эканамічнага крызісу. Лукашэнка абмежаваўся нязграбным эўфэмізмам, кшталту «тэмпы разьвіцьця запаволіліся». Насамрэч даўно ўжо няма ніякага разьвіцьця, адмыслоўцы разважаюць пра маштаб падзеньня. Як пісалі сатырыкі, «спад пайшоў угору». Кіраўнік жа дзяржавы робіць выгляд, што нічога не адбываецца.

Калі няма крызісу, то дзіўна было б разважаць пра аналіз яго прычын. І, зразумела, ня можа быць адказу на пытаньне — што рабіць? Калі няма прызнаньня катастрофы, то няма сэнсу і разважаць, як зь яе выбірацца. Таму ня трэба ніякіх перамен, рэформаў, будзем працягваць ранейшы курс. У выніку мы пачулі стандартны набор заклікаў, патрабаваньняў: «павысіць», «паглыбіць», «пашырыць» і «палепшыць». Хоць цягам усяго выступу Лукашэнка сам жа прыводзіць прыклады, якія сьведчаць, што ранейшыя мэтады кіраваньня не працуюць. Напрыклад, мы даведаліся, што ўлады, дзяржсэктар ня могуць прапанаваць акупныя праекты ня толькі пад кітайскія крэдыты, але ўжо і пад крэдыты Ўсясьветнага банку.

Ці вось яшчэ. Як павысіць эфэктыўнасьць навукі, перайсьці да інавацыйнай вытворчасьці? Правільна. Напісаць яшчэ адну праграму.

Усе гэтыя разважаньні мы чуем ужо амаль 22 гады. І чым далей, тым менш каго яны кранаюць. Беларусы прызвычаіліся ня толькі да дэвальвацыі рубля. Адбываецца дэвальвацыя слоў, прамоваў, яны ні на што не ўплываюць.

Больш за тое, калі палітык, які ў сілу сваёй пасады павінен браць на сябе адказнасьць, прымаць насьпелыя рашэньні, спрабуе рабіць выгляд, што ўсё нармальна, нічога рабіць ня варта, — то адбываецца ўжо дэвальвацыя ўлады. А лідэр, які ўхіляецца ад адказнасьці, ня хоча вырашаць праблемы, аб'ектыўна страчвае давер. Пра што і сьведчаць вынікі сакавіцкага сацыялягічнага апытаньня.

А само прэзыдэнцкае пасланьне перастае быць падзеяй грамадзкага жыцьця. І ператвараецца ў пусты рытуал.

Валер Карбалевіч
"Радыё Свабода"

СТОП, НАРОКТЫКІ!

«ДЫ АЧНІСЯ! ...МЫ НЕ ЧАСТКА РАСЕІ»

«Ці можна абудзіць Аляксандра Лукашэнку ад чмуру расейскіх наркаабдымкаў?» Разважае палітоляг Уладзімер Падгол, які заклікаў кіраўніка краіны ўсталяваць наркакантроль на мяжы з Расеяй

У пятніцу 8 красавіка Аляксандар Лукашэнка правёў нараду па барацьбе з наркотыкамі, пад час якой канстатаваў:

«Беларусь не ізаляваная ад астатняга сьвету, і наркапагроза застаецца. Неабходна прааналізаваць сытуацыю і паставіць адно пытаньне, а можа і некалькі: вызначыць, якія дадатковыя рашэньні патрэбныя ў сувязі з гэтай вострай праблемай. Мы заўсёды ганарымся тым, што наша краіна транзытная, мы атрымліваем ад гэтага пэўныя выгады. Але ў той жа час ёсьць велізарны нэгатыў, і ён, на жаль, павялічваецца, асабліва ў сувязі з падзеямі ва Украіне.

Больш за ўсё наркотыкаў у Беларусь паступае з тэрыторыі Расейскай Фэдэрацыі. Прычым у разы больш чым з суседніх дзяржаваў. Мы гэта ня проста фіксуем, а канфіскоўваем адпаведнае зельле ў наркаманаў і выразна разумеем, адкуль усё гэта».

Цікавы момант. Словы Лукашэнкі пра тое, што з Расеі ідзе «ў разы больш наркотыкаў чым з тэрыторы суседніх дзяржаваў» можна ўбачыць на відэа, а вось у тэкставых рэпартажах прэзыдэнцкіх тэлеканалаў гэтых слоў я не знайшоў.

Месяц таму 5-га сакавіка і 6-га гэтага года ў паўторы я глядзеў штотыднёвую аналітычную перадачу тэлеканала АНТ Контуры. На самым пачатку прайшоў вялікі сюжэт пра міліцыю, інтэрвію з міністрам МУС Шуневічам. Ён сказаў: «Традыцыйна Беларусь лічылася транзытнай краінай для наркотыкаў. Сёньня, на жаль мы разглядаемся наркадзялкамі як краіна спажывец».

Унутры сюжэта паказалі дакумэнтальны фільм пра судовы працэс над 17-ю наркадзялкамі.

У фільме прагучаў сказ Аляксандра Лукашэнкі: «Амаль усе наркотыкі прыходзяць з Усходу. Дагляду на мяжы няма».

8 сакавіка я напісаў

(працяг на стар. №4)

АЗБУКА ПАЛІТАЛОГІІ

БАРАЦЬБА ЗА РЭСУРСЫ І ЧАЦВЁРТАЯ ПРАМЫСЛОВАЯ РЭВАЛЮЦЫЯ

Адзіная антыкрызісная стратэгія ў рамках беларускай мадэлі — сціснуць зубы і чакаць аднаўлення ранейшых коштаў на нафту.

«Каменны век. Племя ўлямраў збегла ад ворагаў у незнаёмыя землі. У няроўнай бітве загінула шмат воінаў, дзяцей і жанчын, родная тэрыторыя была пакінутая. Выжыванне племені пад пагрозай, і самае страшнае — згас агонь, які гарэў днём і ноччу, ратуючы людзей ад звяроў, ворагаў і непагадзі». Гэта анатацыя да кнігі Роні-Старэйшага Жозэфа «Барацьба за агонь», якую я запазычыў з інтэрнэту.

А цяпер скарыстаемся машынай часу і перанясемся праз тысячагоддзі ў Авальную залу Дома ўраду. На календары 21 красавіка 2011 года, на трыбуне — адзіны палітык (АП). Ён выступае з пасланнем да беларускага народу і Нацыянальнага сходу: «Няўжо ўсе не разумеюць, што ідзе вайна за рэсурсы, за гэтую нафту?!»

Ад барацьбы за агонь да барацьбы за нафту. Такія крайнія кропкі ў гісторыі чалавецтва, і прамежак паміж імі запоўнены барацьбой за рэсурсы.

Зразумела, у кожнага перыяду гісторыі быў свой асноўны рэсурс. Чым гандлявалі нашы продкі, якія арганізавалі шлях з варагаў у грэкі? Адкрыем кнігу гісторыка Уладзіміра Хораса «Руская гісторыя ў параўнальным асвятленні»: «Паводле шэрагу гісторыкаў, дабрабыт Кіеўскай Русі трымаўся на рабаўладанні. «Жывы тавар», які здабываўся ў войнах, быў галоўным артыкулам вывазу на чарнаморскі і каспійскі рынкі».

Пра рэнтабельнасць «галоўнага артыкула» сведчыць наступнае: маладая дзяўчына каштавала ў Кіеве 2 куны, а на нявольніцкіх рынках Канстанцінопаля — 100. Ці варта пасля гэтага здзіўляцца, што «раб» па-англійску — «slave», г.зн. славянін.

У «Рускай праўдзе» — зборы законаў, выпрацаваных у сярэдзіне XI стагоддзя, — маёмасць цэніцца значна даражэй за чалавека, яго асабістую бяспеку і годнасць. Поспехі Кіеўскай Русі, як пісаў гісторык Васіль Ключэўскі, дасягаліся «цаной прыгнёту ніжэйшых класаў».

У сучаснай Беларусі «дэмакратыі і правоў чалавека не менш, чым у іншых». Хто б спрачаўся. Уся справа ў тым, што ў нас «ёсць свой погляд на гэтыя і іншыя актуальныя пытанні гуманітарнай сферы». Усё сапраўды так: гэты погляд абапіраецца на традыцыі, сфармаваныя яшчэ ў Кіеўскай Русі....

Чарговая пераацэнка

Мае студэнцкія гады (пачатак 70-х) прыйшліся на актыўную фазу навукова-тэхнічнай рэвалюцыі (НТР). Яе галоўная характарыстыка — ператварэнне навукі ў вядучы фактар вытворчасці. — толькі адзін з прамежкавых вынікаў НТР. Яшчэ адзін маштабны вынік — чарговыя кардынальныя змены на рынку прыродных рэсурсаў.

НТР не адмяніла «вайну за рэсурсы». Яна зрабіла іх пераацэнку. На першае месца, як і ў часы Кіеўскай Русі, зноў выйшаў чалавек,



Ва ўсялякім разе, так мне распавядалі на лекцыях па марксізму-ленінізму.

За мінулыя з тых часоў дзесяцігоддзі ўплыў «вядучага фактару» на сацыяльна-эканамічныя працэсы ў свеце павялічыўся шматкроць. Чацвёртая прамысловая рэвалюцыя, пачатак якой быў зафіксаваны на Сусветным эканамічным форуме ў Давосе, але не ў якасці «прылады, што гаворыць», а ўпершыню ў поўнай адпаведнасці са сваёй відавой прыналежнасцю, г. зн. у якасці чалавека разумнага (homo sapiens).

Культура, паводле аднаго з вызначэнняў, ёсць пазабіялагічны спосаб вырашэння агульнабіялагічных праблем, галоўнай з якіх з'яўляецца праблема выжывання. Крытэры паспяховасці яе вырашэння — павелічэнне колькасці і арэалу распаўсюджвання біялагічнага віду. Паводле тых жа крытэраў можна ацэньваць і стан лакальных культур.

Канкрэтны прыклад. За дзесяць гадоў (з 2000 па 2010) насельніцтва ЗША павялічылася на 9,7%, а насельніцтва Расіі за той жа перыяд скарацілася на 2,7%. Каэфіцыент фертыльнасці (колькасць народжаных дзяцей да жанчын) у ЗША і Расіі меншы за 2, што сведчыць пра немагчымасць натуральнага ўзнаўлення насельніцтва.

Прырост насельніцтва ў ЗША забяспечваюць тыя, хто прыехаў. Толькі за першае дзесяцігоддзе XXI стагоддзя краіна прыняла 14 мільёнаў мігрантаў.

У 2015 годзе ў Беларусі на выхадзе мы маем 80,5 тысячы грамадзян, якія атрымалі від на жыхарства ў краінах Еўрасаюза. Важкі аргумент, пагадзіцеся. Ва ўмовах адноснай празрыстасці дзяржаўных межаў пераможцы ў барацьбе за галоўны прыродны рэсурс сёння вызначаюцца не на палях бітваў, а шляхам галасавання, «галасавання нагамі».

Сяргей Нікалюк
"Новы час"

СТОП, НАРОКТЫКІ!

(пачатак на стар. №3)

ліст Лукашэнку, каб той увёў наркакантроль на мяжы з Расеяй. Намесьнік начальніка галоўнага ўпраўленьня па рабоце са зваротамі грамадзян і юрыдычных асоб К.Г. Побаль адказаў мне, што мой ліст пераслалі ў МУС. Адказ з МУС напісаў начальнік галоўнага ўпраўленьня В.М. Лосіч. Ён падрабязна паведаў мне, як змагаюцца за наркотыкамі. Адказаў па-беларуску.

Але ж я пісаў Лукашэнку пра неабходнасьць увядзеньня наркакантролю на мяжы з Расеяй. І нават Шуневіч ня мае на то паўнамоцтваў.

Тады я напісаў кіраўніку КДБ Вакульчыку пра гэтую гісторыю і прапанаваў разабрацца з тымі, хто ў адміністрацыі Лукашэнкі бярэ на сябе функцыі кіраўніцтва дзяржавай. І вось нечаканая нарада Лукашэнкі па барацьбе з наркотыкамі.

З моманту майго звароту да Лукашэнкі (8 сакавіка) да яго нарады прайшоў роўна месяц. Можна толькі здагадвацца, ці простае гэта супадзеньне: мой ліст да Лукашэнкі і Вакульчыка і гэтыя нарада.

Агульная высвова, якая гучала з вуснаў уладара наркотыкаў: „Мы перамаглі наркадзялкоў". Але ж засталіся пытаньні Лукашэнкі з пачатку нарады: „Неабходна прааналізаваць сытуацыю і паставіць адно пытаньне, а можа і некалькі: вызначыць, якія дадатковыя рашэньні патрэбныя ў сувязі з гэтай вострай праблемай".

Але галоўнае ўражаньне такое: Лукашэнка як чорт ладану палохаецца словаў пра мяжу з Расеяй. Ні слова пра неабходнасьць наркакантролю на гэтай мяжы не прагучала зь яго вуснаў.

7 красавіка на МАЗе кіраўнік дзяржавы пачаў візыт з ушчуваньня дырэктара:

„Я не пасьпеў сюды прыйсьці — журналістам важна — вы мне пачалі расказваць пра Расею. Ды ачніся! 25 гадоў мы ўжо незалежная дзяржава. І мы не частка Расеі. У Расеі свае праблемы". (СТВ і БТ-1 7.04.2016)

Словы А. Лукашэнкі можна з поўнай падставай адрасаваць яму самому: «Ды ачніся! 25 гадоў мы ўжо незалежная дзяржава. І мы не частка Расеі».

А дадаць трэба наступнае: Мяжа з Расеяй — частка тэрыторыі Беларусі. І сувэрэнітэт над тэрыторыяй Беларусі — гэта і сувэрэнітэт над мяжой.

Там жа сёньня ўладарадь наркадзялкі. Яны бескантрольна правозяць у Беларусь наркотыкі. Даўно пара ўсталяваць сувэрэнітэт над мяжой увесьці наркакантроль на мяжы з Расеяй. І ня толькі.

Нядаўна на сустрэчы з амэрыканскім чыноўнікам кіраўнік Беларусі паведаміў, што Беларусь «наваднена зброяй з Украіны». Але ж на мяжы з Украінай поўны памежны кантроль. Праз тую мяжу нават сала немажліва правесьці. Рэгулярна канфіскуюць памежнікі. Значыцца зброю правозяць як і наркотыкі праз мяжу Беларусі і Расеі. Адсюль вынікае неабходнасьць увядзеньня на мяжы з Расеяй кантролю і за перасоўваньнем зброі і выбуховых рэчываў.

У панядзелак прэзыдэнцкія тэлеканалы паказалі, як на мяжы з Расеяй расейскія памежнікі зладзілі татальны кантроль аўто, якія заяжджалі зь Беларусі. Чэргі выбудаваліся на кілямэтры. А вось беларускіх памежнікаў там няма, мытнікі таксама ні наркату, ні зброю ня ловяць. Ну хоць бы адзін патрон знайшлі! Дык не!

У Лукашэнкі язык не паварочваецца сказаць пра неабходнасьць наркакантролю на мяжы з Расеяй і кантролю за перасоўваньнем зброі.

Ці атрымаецца пасунуць яго ў бок абароны нацыянальных інтарэсаў?

У 1996—м калі на Чарнобыльскі шлях выйшла 50 тысячаў, ды выйшлі з лёзунгам абароны нашых хлопцаў ад вайны ў Чачні, ён пакляўся, што ніводзін беларус ня будзе ваяваць за межамі Беларусі.

Прыкладна такім жа чынам адстаялі чысьціню нашых вайсковых аэрадромаў ад расейскіх зьнішчальнікаў.

Нарката і зброя з Расеі больш жудасная рэч для нашай моладзі. Нездарма нават міністар МУС Шуневіч канстатаваў 5 сакавіка на АНТ, што Беларусь з краіны транзіцёра наркотыкаў ператварылася ў краіну — спажыўца. Хочацца пакласьці гэтай пагрозе канец. Няўжо будзем чакаць покуль наркадзялкі падсодзяць на іглу Колю, і бацька возьмецца за абарону усіх коль, маш, і саш.

"Радыё Свабода"

ОБУСТРОИТЬ БЕЛАРУСЬ

ПЕНСИОННАЯ РЕФОРМА В ТРЕХ ЦИФРАХ

О пенсионной реформе за последнее время было сказано и написано немало. Сторонники повышения пенсионного возраста в лице президента и правительства, понимая всю рискованность этой затеи, решили перестраховаться и снизить протестный потенциал при помощи PR-акции «Посоветуйся с народом». Народ, чувствуя подвох и понимая, что власти никого спрашивать не собираются, обсуждал ситуацию на кухнях, в очередях и на интернет-форумах, пытаясь понять, как жить дальше. Аналитики и эксперты строили прогнозы и высказывали свои предположения.

В общем, информационного шума на тему пенсий было предостаточно, хотя всю суть ситуации вокруг пенсий можно выразить в виде трех простых цифр.

Цифра первая. Сколько денег «отняли» у пенсионеров?

Проведем расчеты на примере 2015 года. Итак, согласно данным Белстата, на 1 января 2015 года в Беларуси насчитывалось 149 400 мужчин и 244 500 женщин в возрасте 60-62 года, итого 393 900 человек. Условно это то количество пенсионеров, которое могло бы получить пенсию, но не получило из-за увеличения пенсионного возраста.

Размер средней трудовой пенсии в декабре 2015 года составил 2 млн 839,4 тыс. рублей или 158 долларов по средневзвешенному курсу Нацбанка.

Несложные расчеты показывают, что государство за 2015 год «отняло» бы у пенсионеров около 746 млн долларов (393 900 человек х 12 месяцев х 158 долларов).

Хорошенькая сумма, не правда ли?

Цифра вторая. Сколько денег потеряла средняя семья пенсионеров из-за увеличения пенсионного возраста?

Предположим, что наши пенсионеры состоят в браке, тогда чистые потери их семьи за три года составят 158 долларов х 36 месяцев х 2 человека = 11 376 долларов.

Много это или мало? Попробуем сопоставить потери с возможными приобретениями.

Например, если бы государство не стало повышать пенсионный возраст, то наша среднестатистическая семья пенсионеров на эти дополнительные деньги могла бы купить новый бюджетный внедорожник, на котором без проблем отъездила бы на дачу все пенсионные годы. А если ездить некуда, то этой суммы как раз хватило бы на покупку скромной дачи под Минском. Или еще, как вариант, наши пенсионеры могли бы выучить двух внуков на программистов за эти деньги. А уж сколько лекарств могли накупить старики — и не сосчитать.

Но ничего этого у пенсионеров не будет, государство решило оставить деньги себе.

Цифра третья. А каков шанс дожить до пенсии?

Возраст выхода на пенсию часто сравнивают со средней продолжительностью жизни, и это не совсем корректное сравнение. Почему? Дело в том, что при расчете средней продолжительности жизни учитывается вся смертность, начиная с младенческой. Куда интереснее посмотреть на вероятность взрослому 30-летнему человеку дожить до пенсии.

Итак, до повышения пенсионного возраста на три года вероятность дожить до пенсии для мужчины, который перешагнул 30-летний порог, в среднем составляла 75%, для женщин этот показатель был 94%. Теперь, после увеличения пенсионного возраста, только 68% мужчин доживут до пенсии, то есть каждый третий белорусский мужчина умрет, так ее и не дождавшись. Что касается женщин, то здесь ситуация не столь критична — до пенсии доживет 93% современных 30-летних женщин.

Правда, есть одно исключение — «силовики». Они выходят на пенсию в 45 лет, теперь многие из них будут выходить в 48. Так или иначе, вероятность дожить до пенсии для «силовика» такая же, как и у женщин — около 91-93%. В общем, вывод неутешительный: мужики, если хотите пожить на пенсии, то идите в «силовики».

Владимир Ковалкин
БЕЛАПАН

ДЭМАКРАТЫЧНЫ РУХ

АПАЗІЦЫЯ АБ'ЯДНОЎВАЕЦЦА, АЛЕ НЕ ЎСЯ

Беларускія правацэнтрысты заявілі аб неабходнасці стварэння стала дзеючага круглага стала лідэраў апазіцыі. Зрэшты, месца там знайшлося не ўсім, чаму тлумачыць першы намеснік старшыні Руху «За Свабоду» Юрась Губарэвіч.

— Было заявлено о необходимости создания постоянно действующего круглого стола оппозиционных лидеров. А зачем он нужен, если собраться и так можно в любое время?

— Нужна форма, которая имеет признанный всеми регламент и, соответственно, накладывает определенные обязанности на участников подобного круглого стола. Простые коммуникации происходят постоянно. Но они создают впечатление того, что договоренности в их рамках не носят обязательный для выполнения характер. В рамках круглого стола можно было бы больше формализовать достигнутые между его участниками договоренности.

— Какие темы сейчас могут обсуждать такие структуры, как партия БНФ и Белорусская партия левых «Справедливый мир»?

— Абсолютно любые. Например, те же протесты предпринимателей, пик которых, наверное, уже прошел. Но в поддержку этих протестов высказывались все политические структуры, независимо от их идеологической направленности, от социал-демократов до партий правого толка.

Другой пример: координация во время предстоящих в этом году парламентских выборов. Возможно сотрудничество в проведении кампании наблюдения или разработка условий совместной оценки условий их проведения.

— А можно ли будет считать договоренности в рамках такого круглого стола надежными? Те же партия БНФ и «Справедливый мир» имеют массу встречных претензий.

— Претензий, действительно, хватает. Они озвучиваются регулярно и публично. Но тем не менее есть публичные политики, которые находят в себе силы преодолеть прошлые противоречия и работать вместе. Примером тут может быть создание правоцентристского блока. Несмотря на предыдущее взаимное недоверие или определенные предостережения, мы сейчас работаем вместе. То же может произойти и в рамках работы круглого стола.

— Николай Статкевич также предлагал объединиться оппозиции через проведение конгресса демсил. Чем ваше предложение лучше?

— Наше предложение лучше тем, что оно не затягивает нас в долгоиграющую процедуру, которая может быть интересна исключительно политическим активистам, но не находит никакого отклика в обществе. Круглый стол — это то же самое, но здесь и сейчас. Не надо готовить какие-то собрания, мероприятия, а можно собраться уже сегодня или завтра и начать обсуждать проблемы и вопросы.

— Заявляя о необходимости проведения круглого стола, вы сразу же поделили оппозицию на правильную и неправильную (имею в виду кампанию «Говори правду»). Стоило ли это делать?

— Такой раздел наблюдается уже достаточно продолжительное время, он не исчез и сейчас. Это разница в подходах к возможности изменений в Беларуси. Мы предлагаем кардинальные изменения, которые закреплялись бы законами и практикой. Мы не считаем для себя возможным вписываться в существующую систему. Это кардинальный водораздел. Если он исчезнет, можно будет вернуться к обсуждению ситуации работы на совместных позициях.

— А что плохого в том, чтобы путем переговоров попасть в парламент?

— Если оппозиционер попадет в парламент исключительно благодаря решению властей, а не поддержке избирателей, то он ничем не будет отличаться от депутатов предыдущих созывов. Он станет таким же ставленником режима и будет озвучивать только то, что ему позволят. Это как будто попасть в ловушку.

Мы стремимся к тому, чтобы парламент был представлен независимыми депутатами, но они должны попасть в него исключительно благодаря победе в своем округе.

(фрагмент статьи)

Крымов Сергей
www.belgazeta.by

Заснавальнік і рэдактар: Смолікаў Канстанцін Эдуардавіч

Адрас рэдакцыі: г. Віцебск, вул. 1-я Сененская д.5, Тэл. +375-29-218-98-38, e-mail: kas_vit@tut.by
Газета выдаецца з лютага 2014 г.

Падпісана да друку 28.04.2016 у 15.30
Наклад: 290 асобнікаў.
Выдаецца адзін-два разы на месяц на беларускай і расійскай мовах.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў.
Друкуецца пры падтрымцы аднадумцаў.
Распаўсюджваецца бясплатна дабраахвотнікамі.